XIV-ik évfolyam. 5-ik szám. Kőszeg, 1894. február 4-én.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnapon.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt = 8 korona, félévre 2 frt = 4 korona, negyedévre 1 frt = 2 korona.
Egyes szám ára 10 kr. = 20 fillér.

Felelős szerkesztő:
WITTINGER ANTAL.
Kiadó és laptulajdonos:
FEIGL GYULA.

Előfizetési pénzek és reclamátiók a kiadótulajdonoshoz, Feigl Gyula nyomdászhoz (városkör 81) intézendő.
Nyilttér sora 40 fir. — Hirdetések nagyság szerint.

Gondolkozzunk és tegyünk!

Az bizonyos dolog, hogy Kőszeg városa minden téren stagnál, sőt hanyatlik. Az is bizonyos, hogy ezen szomorú tapasztalatokon okulva fejleszteni kellene hanyatló iparunkat, kereskedelmünket és utját állani annak a szomoru processzusnak, melynek *elszegényedés* a neve; gondolkoznunk azon, hogy miként lehetne uj erőt csepegtetni az ellankadt testbe, erőt, mely lenditene szomoru sorsunkon.

Abban tisztában van mindenki, hogy városunk közgazdasági élete sorvadásnak indult, de régen; hisz a betegség szimptomái könnyen felismerhetők. Igen, de a orvosok, a mint látjuk, nem mernek hozzáfogni a beteg kezeléséhez. Igaz, hogy a feladat és a felelősség nagy, de végre is neki kell türközni és valamit tenni.

A kis- és középipar válságos helyzetbe jutott országszerte. De ne gondoljuk, hogy ez csak most van igy, hogy csak a mi számunkra, csak a jelen nemzedék számára teremtett a sors ily nehéz helyzetet. Válságok mindig voltak és mindig is lesznek.

A fáradhatatlanul kutató emberi ész, mely az általános haladás elé uj irányokat tüz, okozza ezen válságokat. Amily mértékben sikerült a tudománynak a természet erőit az emberi munka szolgálatába hajtani, abban a mértékben vesztett tért mindig a puszta izomerőre alapitott munkakör. És lépten-nyomon látjuk, hogy a gépek, melyeket a soha ki nem fáradó természeti erő hajt, miként foglalnak el egyre nagyobb tért s veszik ki a munkás zzájából a kenyeret, a ki munkájánál csak az izomerőre támaszkodhatik.

Bármily nehéz helyzetet teremt is az, legyünk elkészülve arra, hogy a válság még nem érte el tetőpontját. A technika még egyre fejlődőben van, a tudomány még folyton ujabb gépeket teremt és teremteni fog mindaddig, a mig utoljára a mechanikai erő a nyers izomerőt az emberi munkásság minden köréből kiszoritja. Ez a folyamat a válság felé kérlelhetlenül megy előre, és semmi sem fogja utjában feltartóztatni; mert a haladásnak alkuvást nem ismerő törvényén alapszik.

És éppen ezért hiu erőlködés lenne ennek utjába állani. Üres álmodozás azt hinni, hogy ezen kérlelhetlenül előretörő folyamat elé tilalomfát állithatunk, vagy hogy előle törvényszakaszok sánczai mögé menekülhetünk. Egy hatalmas áradat ez, mely az ellenébe emelt gátakat játszva töri szét. . .

Mivé törpül ily hatalmas erő ellenében az a tudomány, mely az ipartörvény intézkedéseiben ismeri fel a bajnak gyökerét, s a törvény reviziójától várja a nagy baj orvoslását. Erre már aztán igazán elmondhatjuk, hogy: *olyan nincs!*

Ebből a válságból nincs más menekvés, mint megragadni a haladó szekeret és felkapni rá, mivel különben eltipor.

Alkuvás nélkül kell elfogadni ipari fejlődésünk liberális irányát, melynek jelszava a teljes munkaszabadság, s azonositani kell vele saját törekvéseinket is. Ha a gyár- és gépipar olcsó munkájával a kézműipar nem állja ki a versenyt, az iparosoknak is módjában áll segédgépek beszerzése által olcsóbbá és versenyképessé tenni a termelést. Amire az egyesek ereje nem képes, hajtsák azt végre egyesült erővel, vagy más szóval: alakitsanak szövetkezeteket.

De el kell ismernünk, hogy azon nézet is helyes, a mely nem tartja elegendőnek az eszmékbe való kapaszkodást s magasra tekintvén, nem látná meg az alantabb levő dolgokat. Le kell szállanunk az eszmék magaslatából az egyszerü iparos műhelyéig, s közvetlen közelből kell megismernünk azokat a sokszor apró, de kellemetlen bajokat, melyekkel a szegény iparosnak küzdenie kell, s lehet, hogy könnyebb szerrel, egyszerü eszközökkel is segithetünk e kisebb bajokon.

(*b. u.*)

A valuta.

(Folytatás.)

Merő optikai csalódás tehát első sorban, hogy az érczpénzben foglalt arany- vagy ezüstmennyiség esetleges termelési vagy beszerzési költségei és illetve annak időnkénti csereértéke valaha a csereértékmérőt teljesitette volna.

Ezt a functiót a törvényesen előre megállapitott és biztositott érczmennyiség sohasem teljesithette, a melynek termelési költségei minden egyes termelési időnyben a termelési viszonyok változása arányában variáltak; ezt a functiót amaz előre meghatározott arany- vagy ezüstmennyiség nem végezhette, a melynek beszerzési árát azonfelül mesterségesen majd felszökötték, majd alászállitották és a melynek beszerzési ára — hogy a manchesteri illustris képviselő szavaival éljünk: — majd növekvővé, majd csökkenővé tétetett.

TÁRCZA.

Melyik volt boldogabb?

— Elbeszélés. —

Irta: Seperne Nagy Kornélia.

— Olga, jöjj csak, menjünk fel a hegyre, egyszerre lemegy a nap és mi nem láthatjuk meg a nap nyugtát, pedig oly rég voltunk már oda fenn a nagy nyárfánál, a honnet tudod legszebb a bucsuzó nap távozását nézni; — oly gyönyörü az ott!

— Igazad van Emma; valóban fenségesebb látványt alig képzelhetni, mint azt oda fönt és itt falun alig nyujthatna legalább nekem valami magasztosabb elvezetet mint fennt a hegytetőn a hanyatló nap biborfénye mellett elábrándozni. Oly édes érzet az, hogy mindig örömmel engedek hivásodnak, valahányszor arra időm van. Jer hát menjünk.

— De igaz ni, valami felöltőt is vigyünk magunkkal, mert utóbb hűvös lesz: meg anyuskámnak is megmondom, hogy hova megyünk, — várj csak, — várj csak, — egy percz alatt itt vagyok.

— Jól van jó Olga, csak siess.

Pár percz mulva azonban már utban volt a két szerető hű nővér, ki a hegy felé s egy negyedórai gyönyörü séta után már a hegytetőn valának.

Ott fennt, a kastély feletti szőllőhegy legkimagaslóbb részén volt egy nagy nyárfa, onnét szokták ők a napnyugtát el-elnézegetni, mi a nyugoti erdős bérczes tájjal gyönyörü panorámát képezett.

Igaz, a nap lenyugvását nézni magasztos érzet. Szivünket fájó, édes érzelem tölti el, ha látjuk azt a fénytengerbe uszó égitestet, mely bevitő sugaraival mindent éltet, érlel a mintegy bearanyoz, biborpalástjával a távol kéklő erdős hegyek és sötétlő felhők mögé eltünni.

Ha boldogok vagyunk a féltjük örömeinket, — vigaszt nyujt a tudat, hogy nemcsak minden, ami szép és élvet nyujthat a földön — elmulik, de mulandó maga a ragyogó nap is. Meg ha bánatunk van, megvigasztal a gondolat: hisz a mint a nap lenyugszik a másnap ujra kél, — ugy bánatunk után is derülhetnek még reánk szebb és jobb napok.

És, — valamint a tünő nap estfénye a kelő nap hajnalpirját juttatja eszünkbe, ugy gondoltak Emma és Olga is a jövőre.

Szemeinket a távol kéklő hegyek felé meresztve, fájó, édes, leányias ábrándozásukba merülve, miközben a nyugovó nap biborfénye hanyatló sugarait vetvén arczukra, ugy néztek ki ott fennt a hegy tetőn állva, mint egy-egy cherub. A tiszta érzületü szüziesség néma képletének megtestesülését láthatta volna bennök a költő épp ugy, mint a színész és a festő művész.

A néma csendet csak mély sóhajaik szakitják meg, mialatt szemeik önkénytelen könnyekkel telének meg, melyek általok észrevétlen pergének le arczukra, oly nagy a mély ábrándozásba valának elmélyedve.

A nap utolsó sugarai valának már csak láthatók s az ég bihor szine a sárga-vörösből sötet vörösbe ment át, mi lassankint mindig sötétebbé-sötétebbé vált. A felhők tarka bárányszerü világos- és sötét-szürke hullámzásai tolultak előre; az est hajnal derengő fénye oly méla világitásba helyezte a vidéket, — egyszer csak egy vércse fülsértő sivitó vijjogatással röppent a sudár nyárfa tetejébe, a melynek tövénél a két nővér állott.

Édes ábrándjaiknak vége szakadt s ők ijedten tekintvén a — hihetőleg éhes — csendzavaró felé, önfeledtségükből — eszméletre tértek.

— Oh nézd csak ezt a csunya ragadozó állatot, hogy megijesztett! — mondá Olga, a fiatalabbik nővér.

— Bizonyára predát hajszol — viszonzá Emma.

A csunya, hogy elriaszta a szegény kis verebeket innét a fáról és az en édes-kedves ábrándképeimet is, — hess, hess innet te csunya madár! — Várj csak, majd adok én neked ide jönni a kedvünket rontani.

De bizony a vércse nem röpült tova, hanem ott sivitott fejük fölött, a mig kedve tartotta, Emma pedig mosolygott nővére gyermekiességén.

— Bohó vagy te édes Olgám, miért hessegeted azt a vércsét, hisz nem vétett az nekünk.

— Nem ám, csak a kedvünket rontá el, meg aztán, Isten tudja, olyan ominuszfélét látok az ő baljóslatu sivitásában, mintha jövőnket jósolgatná s boldogságunkat siratná el — ugy haragszom reá.

— De Olga, ez aztán mégis csak nagy képzelődés ám tőled. Azt a szegény vércsét olyan jóslói tehetséggel felruházni, ha mégis bagoly volna legalább!

És Emma jót kacagott nővére bohó, babonás gondolatán.

Olga pedig egész komolylyá válván, szomoru arczczal merengett maga elé s aztán illetődött hangon mondá nővérének:

— Ugyan mondd Emma, mit gondolsz, milyen lesz a mi jövőnk? — Leszünk-e mi valaha boldogok? — vagy soha! — Hová kerülünk? — Itt halunk-e meg, — vagy ott — valahol a távol kéklő hegyeken tul? — Ugy szeretném tudni: mi sors vár reánk — reám és reád is. Néha ugy fáj a szivem; azt gondolom mindig, mi nem leszünk, nem lehetünk boldogok — egyikünk sem.

— Ah! te nagy gyermek vagy Olga! — mondá Emma sóhajtva és szinte elkomolyodva. — És miert ne lehetnénk éppen mi boldogok? Mi áll annak utjában

A csereértékmérés functióját, ez úton tett szemlelődésünk szerint, csupán egy ezen érczmennyiségben és az összes egyéb gazdasági javakban közösen lakozó, változatlan, külső befolyásoknak alá nem vetett, eddig nem sejtett elem teljesithette és valósággal a csereértékmérest kizárólag csakis az immár általunk ez úton felfedezett elem végezte is.

Kézzel fogható optikai csalódás azután, másodsorban, bármennyire ámulnak ezen, sőt képtelenségnek tartanák is ezt az aranymámorban kéjelgők, hogy az érczpénz alkotóanyaga, az emberi test fentartására sem közvetve, sem közvetlenül nem szolgáló és e szerint minden néven nevezendő közgazdasági lag igazolt csereértéket nélkülöző érczmennyiség a forgalomban valaha valóságos fizetési eszköz, végleges kiegyenlitésként és közvetlen egyenérték gyanánt fogadtatott volna el az ezen ércz-checkekre kiszolgáltatott, az emberi test fentartására nélkülözhetetlen gazdasági javak hányadaiért. Az érczpénznek, az érczvalutában elszenderült barométerték e képjelvényének, az irást nem tudó, felvad, bankintézményről még csak nem is álmodó ősnépek e korukat túlélt checkjeinek ezen érczmennyiség — mondjuk — a forgalomban készfizetés és végleges kiegyenlités gyanánt ép oly kevéssé fogadtatott el, a miként ma az ezüstpénz, az ezüstforint sem $^1/_{45}$ font ezüstje, t. i. az anyaga kedveért fogadtatik el, a melyből készült.

Ez az érczmennyiség, a mely kisebb vagy nagyobb voltával az irást nem tudó ősnépeknek csakis a kisebb és nagyobb baromcsereértéket-hányadokat jelképezte, ép oly kevéssé fogadtatott el készfizetés gyanánt, mint a hogy a papir chech vagy papirforint számbavehető csereértéket nem representáló alkotóanyagát, papirmennyiségét is fizetési eszköz és közvetetlen aequivalensként sohasem fogadtuk el.

Az összes, minden néven nevezendő érczpénzek, bármily anyagból készültek is, a kezdetleges érczcheckek éppen úgy, mint a papirforint, a történelmileg adott kérlelhetlen viszonyok és az emberi nem fejlődése, a czivilisatió hatalmánál fogva napvilágra jött e papircheck, sőt éppen úgy, mint $^1/_{45}$ font ezüstből vert ezüstforintunk, a mely nem $^1/_{45}$ font ezüstjének, t. i. alkotóanyagának csere- és vásárlási erejét nyilvánitja, hanem ettől elütő csere- és vásárlási erőt érvényesit, — mindezek valamennyien soha sem anyaguk, hanem észszerűleg csupán és kizárólag ultima ratió-juk, azaz checkminőségük kedveért fogadtattak el; a forgalomban pedig előmutatásukra bizonyos, az eddig nem sejtett csereértékmérest-végző elem által präcisirozott, az emberi test fentartására szükséges javak annak okáért lettek kiszolgáltatva, mert — és ebben rejlik korszakalkotó felfedezésünk — ezek a checkek nem anyagukat, a melyből készültek, hanem az előmutatásukra kiszolgáltatott javak csereértékének megfelelő, más, a forgalmat üző, azaz a joszágcserem ű veletét végző által időnként szükségelt javak hányadait jelképezték és utalták át a forgalomban és mivel a forgalmat üző ezen a forgalomban kiszolgáltatott javakban, nem pedig ezen checkekben in ultima analysi értéktelen anyagában látta a tényleges valóságos készfizetést.

* * *

Nem a physikailag lehetetlennek lehetővé tételére, nem a föld valamely két termenyének bizonyos előre megállapitott mennyiségei csereértékének physikailag lehetetlen állandósitására kell törekednünk; nem a termelési feltételeikben, e szerint termelési és beszerzési költségeikben és következésképp általános csereértékükben, termelési idényről termelési idényre folyton es pedig egymástól függetlenül változó arany- és ezüstproductumok előre meghatározott két mennyisége közötti úgynevezett relatiónak physikailag lehetetlen stabilisálását kell feladatunkul kitűznünk.

A képtelen bimetallismus behozataláról tehát szó sem lehet, mert ha már egy-ugyanazon productum egy-ugyanazon mennyiségének két termelési idényen át ugyanazon költségek mellett való előállitása is merő lehetetlenség, hogyan vállalkozhatnánk arra a még nagyobb lehetetlenségre, hogy két különböző productum egy-ugyanazon mennyiségét az időjárás folytonos változása és a termelési feltételeknek ezzel járó folytonos variálása mellett, ha csak két termelési idényen át is ugyanazon erőkifejtéssel előállitsuk?

Annál kevésbbé szabad annak a kétségbeesett tervezgetésnek lépre mennünk, hogy az aranyproductumot mint egyedüli fizetési eszközt proklamáljuk és az úgynevezett monometallismust a nyakunkba akaszszuk. Nem szabad ugyanis azon kétségbeesett tervezgetésnek lépre mennünk, mely szerint az arany-productumnak fizetési eszközök egyedüli és kizárólagos előállitási anyagául való decretálása és az ezüstnek monetarius czélokra való felhasználásának egyidejü eltiltása által, azaz egyfelől az arany mesterséges megdrágitása és másfelől az ezüst teljes elértéktelenedésének előidezése által az aranyproductum beszerzési ára folytonos növekvésének gátat vetni czéloztatik, és ily módon az aranyproductum és az ezüst- és aranyforintunk között jelenleg fennálló úgynevezett agio nyakára hágni és ezen a logikát egyenesen kigunyoló módon az aranyproductumban kényelmes fizetési eszközhöz és szabályszerű általános csereértékmérőhöz jutni terveztetik.

Vajjon nem volna-e merő őrültség a föld valamely egyetlen és pedig az emberi test fentartására nem szolgáló productumát a glóbus összes, az emberi physicum fentartására nélkülözhetetlen productumaival egyenértékűnek nyilvánitani? Hiszen az egész föld mind azzal együtt, a mi rajta van, rajta él és mozog, ily módon annak a kevés számú embernek és annak a kevés számu banknak volna kiszolgáltatva, a kiknek kezeiben az aranypénz felhalmozódott és összpontosult!

HIREK.

— **Alakuló közgyülés**. A kiegészitett városi képviselő-testületet mult csütörtök d. u. 3 órájára hivták össze alakulásra. Eljött maga az alispán is, dr. *Károlyi* Antal kir. tanácsos, a kit a terembe léptekor a 40 főnyi reprezentáncia lelkesen megéljenezett és *Tipka* Ferencz polgármester üdvözölt, gratulálván neki egyuttal a város nevében kir. tanácsossá történt kineveztetése alkalmából. Az igy kitüntetett alispán erre igen szép szavakban válaszolt. Hálás köszönetet mondott az óvációért, melyben részesitették kijelentvén, hogy a kitüntetések legnagyobbikának polgártársai bizalmát tekinti. Ugyekezni fog magát erre mindig érdemessé tenni. Ezzel a gyülést megnyitá, a jegyzőkönyv hitelesitésére fölkérvén *Gyömörey* Antal, *Lauringer* János, *Draskovits* Imre és *Kirchknopf* Mihály képviselőket. Mikor a képviselő-testületet megalakultnak mondotta ki az alispán, szép záróboszédébeu figyelmeztette a képviselő-testületet, hogy a városra nézve most egy uj éra kezdődik; friss elemek jutottak a képviselőtestületbe, mely ha jól fogja fel feladatát, becsületes munkával és egyetértő akarattal sokat lendithet a város ügyein. Buzditásul sokat mondott még az elnöklő alispán, végre az Isten áldását kérve a városra és annak minden polgárára, az alakuló közgyülést bezárta. (Éljenzés.)

— **Apellata a választás ellen**. A január hó 22-én megejtett városi képviselő-választás ellen több szavazó polgár felebbezéssel élt. A felebbezéseket az igazoló választmány dr. *Károlyi* Antal alispán elnöklete alatt mult csütörtökön tárgyalás alá vevén, Bauer József állitólag szavazásra nem bocsátott sziget-utczai földmives ügye miatt vizsgálatot rendelt el és érdemleges határozathozatal czéljából később fog ujra összeülni.

— **A borméres ügye**, amint azt a Budapesten a miniszteriumnál kiküldetésképen járó *Marton* Károly ur tegnapi távirati tudósitásában mondja, a kivánalmaknak megfelelően sikeresen el van intézve. Borterme lőink tehát nem hiába ütötték a vasat, mely, ugylátszik, meg meleg volt.

— **Az Esterházyak gyásszsa.** Herczeg *Esterházy* Miklós, a majorátus, herczeg Esterházy Pál sopronmegyei főispán édesatyja január hó 28-án Bécsben elhunyt. Földi maradványait január 31-én *Bubics* Zsigmond püspök szentelte be Becsben, honnan azokat Kis-Martonba szállitották és ott nagy közönség részvétele mellett a családi sirboltban helyezték el. Nálunk, Kőszegen, a herczegi várra és a városházára kitüzött fekete lobogók hirdették a gyászt. A csalid párteja igy hangzik: Galanthai herczeg Esterházy Pál, Fraknó örökös ura, edelstetteni herczegitett gróf, valoságos belső titkos tanácsos, Sopron vármegye örökös, valamint ezen vármegye es Sopron szab. kir. város valóságos főispánja, az I. osztályu vaskoronarend és az osztrák császári Lipótrend középkeresztje tulajdonosa, a magyar főrendiház tagja, stb., mint családfő saját és legközelebbi vároméuyos fia, herczeg Esterházy Miklós, államtudományi tudor, csász. és kir. 11-ik huszárezredbeli tartalékos hadnagy, stb., és kiskoru fia Rudolf herczeg; nemkülönben testvérjei: herczeg Esterházy Alajos, csász. és kir. aranykulcsos, csász és kir. vezérőrnagy, katonai attaché az osztrák-magyar nagykövetségnél Londonban, a magy. kir. szt. István rend és az osztrák csász. Lipótrend lovagja, a hadi ékitménynyel ellátott katonai érdemkereszt, a hadi erem és a tiszti szolgálati jelveny tulajdonosa, stb., és herczog Esterházy Antal Miklós, csász. és kir. aranykulcsos, csász. és kir. sz. k. huszárszázados, a hadi ékitménynyel ellátott katonai érdemkereszt, és a hadi erem tulajdonosa, stb.; valamint ennek neje, Irma herczegné, szül. csik-szentkirályi és kraszna-borkai Andrássy grófnő, csillagkeresztes-, és Ő Felsége a Császárné és Királyné palotahölgye, ugy elhunyt Sarah testvére után maradt leánya, kiskoru unokahuga, Hohenlohe-Waldenburg-Schillingsfürst Sarah Mária herczegnő, a végre nagynénjei: Mária özv. gróf Chorinsky Frigyesné, és Teréz özv. gróf Cavriani Károlyné herczegasszonyok, csillagkeresztes- és Ő Felsége a Császárné es Királyné palotahölgyei nevében mélyen szomorodott szivvel jelenti hőn szeretett édesatyjuk, nagyatyjuk, apósa, illetve testvéruk Főméltóságu galanthai *herczeg Esterházy Miklós* urnak Fraknó örökös ura, edelstetteui herczegitett gróf, Sopron vármegye örökös főispánja, csász. és kir. aranykulcsos, aranygyapjas vitéz, a magy. kir. szt. István rend középkeresztese, a hannoverai kir. guelphrend nagy-, valamint az orosz császári szt. Annarend ez utóbbi gyémántokban, középkeresztese, a hadi erem tulajdonosa, csász. és kir. sz. k. őrnagynak, stb. folyó 1894. évi január hó 28-án éjjeli 10 órakor hosszabb fájdalmas betegség, és a halotti szentségek ájtatos felvétele után élte 77. évében bekövetkezett gyászos elhunytát. A boldogult hulla teremei szerdán, folyó hó 31-én délután 2 órakor, Bécsben, a szt. Mihályhoz czimzett udvari templomban ünnepélyesen beszenteltetni, Kismartonba átvitetni és reá következő nap, jövő február hó 1-én, déli 12 órakor ugyanott a családi sirboltban örök nyugalomra helyeztetni fognak. A gyászmisék jövő február hó 6-án délelőtti 11 órakor Bécsben a fent emlitett szt. Mihály templomban, nemkülönben valamennyi kegyuri templomban is, a Mindenhatónak bemutattatni fognak. Bécs, 1894. évi január hó 29-én.

— **Kinevezés**. A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter *Pathes* János állami tanitóképezdei segédtanárt, e lap egykori főmunkatársát a csurgói állami tanitóképző-intézethez rendes tanárrá nevezte ki.

— **Álarczos-bál**. A kőszegi kereskedelmi kör-nek álarczos- és jelmezbálja január hó 27-én folyt le a bálház termeiben. A nagyszámban megjelent közönség között igen keves jelmezes és álarczos fordult meg és ezek is csakhamar demaszkirozták magukat, amin nem is csodálkozhatunk, hisz nem kis városba való mulatság

---

bogy mi azokká ne legyünk? Főképp te, ki még oly fiatal vagy; hisz az életet sem ismered még, s már is oly kételkedő vagy. Mit tessz majd utóbb, ha már annyit tapasztaltál, mint én, kinek inkább lehetne oka boldogságában kételkedni mint neked. Mit tudsz te az élet felől — hogy ily sötét eszméid lehetnek, — hiszen az eddigi életed ugy folyt le csak, mint a kertész által gondosan őrzött s ápolt gyengéd virágé a jól elzárt kertben.

— Te az élet rosszabb, nehezebb részét még nem ismered, — folytatá Olga. — Gyermekéveidet itthon töltéd a szerető szülők és testvérek körében, azután a zárdába kerültél, hol szintén csakis jót és szépet láthattál, s mióta onnét haza jöttél, még nem tapasztalhattál oly sokat, mi kedélyedet ily sötét gondolatokkal terhelhetné. Még alig voltál néhány bálba, még a fiatalságot sem ismerheted. Vagy a regények elvasása tett ily méla-bussá s kételkedővé? Ládd, mindig mondom, ne olvass oly sokat. A tuláagos regényolvasás megrontja a kedélyt. Azok az édes izü mérges növényhez hasonló, s itt ott erkölcstelen, vallástalan elvek, melyek némely regényben kifejtvek, érintik a gyöngéd ifju kedélyt, mint a fagyasztó dér a virágbimbót. És azok a természetes mindennapi életnek ellentétes ábrándképek, költői alakok, eszményi és szenvedélyes szerelmi történetek meg, melyek némely reményben lefestvék, ugy hatnak a hozzá készületlen, tiszta, romlatlan ifju kedélyre, mint forró déli napsugár az árnyékon nőtt gyenge növényzetre: leforázza, elégeti, elbágyasztja azt.

— Ugyan Emma kérlek már, hogy beszélhetsz ilyet nekem, — tudod, hogy nem olvasok olyan rossz könyveket, hisz anyácskám sem, meg te se engednéd azt meg, bogy olyakat olvassak, te kis mama te! — De tudod az egész onnét van, mióta én a szegény Bedő Mari boldogtalan házassága felől hallottam; annak a szerencsétlensége ugy hatott reám, hogy azóta mindig arra gondolok. Azt hiszem én reám is olyan szomoru sors várakozik, mint a minő az övé.

— Ugyan, bogy beszélhetsz igy te, ki még nem is tudod tulajdonképpen, mi is az a házas-élet? Hiszen Bedő Mari sem lett volna boldogtalan, ha több türelme van. Utóvégre is minden férfiunak vannak különozeségei, sőt hibái is; de azok iránt elnézők, türelmeseknek kell ám a nőknek lenni, mert a nőknek is vannak gyengéi, mik a férfiak türelmét elég próbára teszik.

— Oh! a mi azt illeti, türelmem nekem elég van és én azt hiszem, ha csak türelem és önmegtagadás kellene ahhoz, hogy egy nő a házas életben boldog legyen, hát én bizonyára azzá lennék. De én azt gondolom, hogy csak az erények nem elégségesek ám arra, hogy földi boldogágunk biztositva legyen, mert hisz a szegény Bedő Márinak is volt elég türelme és most mégis el kellett válnia férjétől.

— Lásd, mily ellenmondásokba keveredsz, — — viszonzá Emma komoly feddő hangon — azt mondod: Bedő Márinak elég türelme volt, mégis elvált férjétől; ha lett volna neki elég türelme, bizonyára nem vált volna el férjétől, hanem türt volna még tovább, egész véges végig — a sirig. Az igazán jó erkölcsü s vallásos asszony tür, szenved és meg is hal inkább bánatában, mintsem szent esküjét törje, vagy felbontani akarja, vagy tudja. Hites társától elválni neki annyi volna, mint vallásától megválni, mert szent vallásunk szerint az oltár előtt kötött eskü felbonthatlan — tehát a sirig kötelező. Aki nem érez magában elég erőt ezen esküt hűen megtartani, az jobb, ha soha férjhez nem megy, mert a házasság kötelmei oly sulyos terheket rónak néha az asszonyokra s annyifele megpróbáltatásnak vannak ők kitéve, miszerint, ha kellő erkölcsi erővel s türelemmel s vallási önmegtagadással nem birnak, bizony életük igen-igen szánandóvá válhatik. No de én arról vagyok meggyőződve, miként te édes Olgám, bármily viszonyok közé kerülnél is, birsz ennyi erkölcsi erővel, hogy sorsoddal megkűzdve, kötelmeid mellett mind a sirig türelmesen megállnál.

— Igazán? Ezt hiszed felőlem Emmám? — kérdé Olga nemes lelkesültségtől hevülő arczczal.

— Igen, azt hiszem és meg vagyok győződve róla, hogy azon hitemben nem csalatkozom.

— Köszönöm, köszönöm edes nővérem, soha sem fogom e szavaidat elfelejteni. — S Olga könyekre fakadt. — És te Emma szintén ugy cselekednél, a mint fennt mondad, hogy egy jó nőnek mikent kell cselekednie?

— Ej te kis bohó! és még kérdezlieted? Azt gondolod, tán rosszabbnak, gyengébbnek érzem én magamat, mint a minőnek téged hiszlek? Nem édesem, én egy cseppol sem lennék gyengébb náladnál. Én épp ugy megállnám a helyemet — a sirig — mint bárki más, aki a kötelességét mint nő ismeri; csakhogy én aligha jövök oly helyzetbe — a melyben azt bebizonyithatnám.

— És miért nem jöhetnél?

— Miért, miért?! — sóhajtja fel Emma, — mert én valószinüleg soha sem fogok férjhez menni.

— Oh Emma!

— Nos? és nem hiszed? Hisz tudod, hogy én Vilmost mennyire szerettem, ha ő nőül nem veszi, máshoz soha sem mennék el; s igy — valószinű — hogy tán soha sem megyek férjhez.

az ilyen. Amint belépett néhány álarczos, pár percz multva mindenki tudta, ki rejlik a csipkés álarczok alatt s igy természetesen elveszti érdekességét, s ruinirozza a hecz-czet s azokat a kedélyes jelenetoket, amik tulajdonképen jellemzik az ilyen mulatságokat. Ezen hátrányát a mulatságnak némilng helyrepótolták a kereskedelmi kör tagjai által előadott bohóságok, de leginkább a Balázs keringői és jó csárdásai. *é—ő.*

— **Helybenhagyott alapszabályok.** A m. kir. belügyminiszter a kőszegi városi szegénytanulókat segélyző egyesület alapszabályait folyó évi 913. sz. a. a bemutatási záradékkal ellátta.

— **Egyesület megalakitása.** A szegény tanulókat segélyző egyesület ma d. e. 11 órakor a polgári iskola tanácskozó termében alakuló közgyülését tartja. A tagok remélhetőleg nagy számban fognak az alakuláshan resztvenni.

— **Turista-estély.** A turista-osztály mulatságai közül egyik a másikat mulja felül siker dolgában. Ha a turisták valamihez fognak, az elsül, hogy drasztikus hasonlattal éljünk, még a seprűnyél is. Mutatja ezt a mult csütörtöki estély, mely a mulatságok csoportjából ugy emelkedik ki, mint a tömegből egy délczeg alak. Vagy ki ne emlékeznék örömmel vissza erre az estélyre? A termekbe felsietőt a lépcsőfőnél jelző-tábla figyelmezteti, hogy ez alkalommal az *Ó-ház*-ra tánczol, s mikor belép a nagy-terembe, egyik meglepetés után a másik éri. Egész erdő, csupa fenyőillat az egész, s a diszitések szerte a szabad természet bájaira, a turistaság életrevalóságára emlékeztetnek. A fakadó élő virágok, a szétterjedő parfüm-illat misztikus álomba ringat, elvarázsol egy-egy szebb világba, hol nincsen sápadt arcz, hanem biborlobogás; ahol nincsen gond, keserüség, hanem pezsgő, vidám élet; ahol nem dülnek ki az emberek, hanem szökelnek fel, alá és tánczolnak valami földfeletti muzsikaszóra. Ilyen tündérvilágot teremt a turistaság! A szép hölgyek neveit, akik az estélyen megjelentek, itt közöljük: özv. Andráskayné két leányával Mariskával és Saroltával, Binder Jánosné és leánya Paula, dr. Biringer Mórné, dr. Dreiszker Józsefné, Ecker Károlyné leányaival Annával és Irmával, Jenny Ödönné nővérével Czeke Krisztinával, Fay Edéné, Feigl Gyuláné, Freyberger Sándorné, Freyler Emma, Heincz nővérek, Hinterseher Róza, Jagits Irma, Kerner Ignáczné, Kőszegi Józsefné, Lux Alajosné, Markovits Józsefné két leányával Terkával és Irénnel, Perkovits Teréz, Piersné, Puschné, Rozner Pálné, Schermann Irma, Schäffer Anna, Schuppler Henrikné és leánya Jetti, Szabadhegyi Ilona, Szovják Hugóné és leányai Vilma és Gizella, Unger Miczi, Vidos Józsa.

— **Közgyülés.** *A kőszegi kisdedóvó-egyesület* január hó 28-án a városház gyülés termében évi közgyülését tartotta. A rendes formalitások között tett jelentések után a tiszt ujitással fejezték be a gyülés tárgysorozatát. Elnökké Chernel István, alelnökké dr. Waisbecker Antal, titkárrá Marton Károly, pénztárossá Roth Sándor, ellenőrré Mabortsich József és ügyésszé Szovják Hugó lett megválasztva. Választmányi tagokká lettek: Binder János, Draskovits Imre, Ecker Károly, Gábriel József, Hammer Gyula, Kuzma Samu, Lauringer János, Michaelis Izidor, Paller András, Steierlein Gábor, Schindler Vilmos, Tipka Ferencz és Waisbecker János.

— **Halálozás.** Egy fakadó virágbimbót szakitott le a kegyetlen halál: *Verbói Szluha* János fehérmegyei czeczei földbirtokosnak Kőszegen a polgári leányiskola II. osztályába járó Margitja, szegény lesujtott édesatyjának mindene, 14-ik életévében e hó 2-án *Beranek* őrnagynál, hol ellátáson volt, elhalálozott. A fájdalom nagyon és korán elköltözött kedves gyermeket ma délután ½4 órakor temetik. A kiadott gyászjelentést itt közöljük: Verbói Szluha János saját és gyermekei Ilona férj. Forster Imréné, Imre és Pál, ugy miut az összes rokonság nevében szomorodott szivvel jelentik a forrón szeretett, felejthetetlen leánya, illetve testvérjük *Verbói Szluha Margit*-nak f. évi február hó 2-án reggel 7 órakor, élete 14-ik évében hosszabb szenvedés után történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei f. hó 4-én délután ½4 órakor fognak a városkör 88. számu házban (Beranek őrnagy lakásán) beszenteltetni és a helybeli sirkertben örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szent mise-áldozat f. hó 5-én délelőtt 9 órakor fog a kőszegi rom. kath. templomban az Urnak bemutattatni. Kőszeg, 1894. február hó 2-án. Áldás és béke hamvaira!

— **Számadása** a kőszegi kisdedóvó-egyletnek az 1893-ik évről. Bevétel: Pénztári állás 1893-ik évi január hó 1-én 241 frt 53 kr. Az egyleti tagok által befizetett tagdijak 311 frt 75 kr. A Paletta-féle alapitvány kamatai 96 frt 84 kr. A Mesko-féle alapitvány kamatai 90 frt. 10.000 frt papirjöved. egys. államkötv. kamatai 420 frt. 100 frt ezüstjöv. egys. osztr. államkötv. kamatai 4 frt 20 kr. 6000 kor. 4%-os magyar járadék kötvény kamatai 120 frt. 100 frt magyar földtelherment. kötvény kamatai 4 frt. 1 drb. osztrák hitelintézeti részvény osztaléka 14 frt 50 kr. A kőszegi takarékpénztár ajándéka 80 frt. Wolfel Vilmos takarékpénzt. könyvelő ajándéka 20 frt. Különbözet a convertálásnál 35 frt. Takarékpénztári betét kamatai 16 frt. 20 kr. Összesen 1454 frt 02 kr. Kiadás: A gyermekkertésznő évi dija 400 frt. Ugyanannak jutalomdija 45 frt. A segédgyermekkertésznő évi dija 300 frt. Ugyanannak jutalomdija 30 frt. Az ápolónőnek évi dija 180 frt. A küldöncznek évi dija 36 frt Járulék az országos tanitói nyugdijintézethez 24 frt. Az egyleti épület tatarozására 56 frt 34 kr. Vegyes kiadásokra 54 frt 66 kr. Tan- és játékszerekre 11 frt 85 kr. Pénztári állás 1893. évi deczember hó 31-én 316 frt 17 kr. Összesen 1454 frt 02 kr.

— **Szombathelyi hirek.** Szombathelyen mult vasárnapon az ottani tűzoltó-egyesület népes közgyülést tartott, mely választásokkal volt egybekapcsolva. Főparancsnokul nagy lelkesedéssel *Ehen* Gyulát választották meg. Este a *Sabaria*-ban 160 teritékü kedélyes közvacsora volt, melyen az első felköszöntőt az egyesületi elnök *Eredits* Ferencz mondotta *József* főherczegre, az orsz. tűzoltóság fővédnökére, a másodikat Éhen Gyula Eredits Ferenczre. — A dunántuli vasuti üzletvezetőség értesüléseink szerint Szombathelynek már biztositva van. — A mult kedd i országos vásár gyenge volt. Sok elárusitó s kevés vevő látogatta a vásárt. Némi élénkség csak a marhavásárteren volt észlelhető.

— **A kik nem kapnak vásárengedélyt.** Pörgölin három uj, állatfelhajtással egybekötendő vásár engedélyezéseert folyamodott a kereskedelmi miniszterhez. A miniszter áttette a község folyamodását megfelelő javaslattétel czéljából a soproni kerületi kereskedelmi és iparkamarához, mely f. é. január hó 4-én hozott rendes havi ülésében az iroda következő véleményes jelentését fogadta el: Folyamodó község, mely a vásári és helypénzszedési jogot a berczeg Esterházy-javak zárgondnokságától csak 1892. november hó 30-án vette meg 30 frtért, kérelmét azzal indokolja, hogy a marha- és lótenyésztés az ottani vidéken fölötte belterjes, a szarvasmarha és ló értékesitése azonban csak a távolfekvő felső-eőri és soproni, illetve kőszegi és nagy hőfényi vásárokon lehetséges, minek folytán a nevezett község, különösen mivel igen megfelelő vásártérrel is rendelkezik, uj vásárok tartására kiválóképen alkalmas. Minthogy Pörgölin község 625 lakosával, 21 iparosával és 1 kereskedőjével — közgazdasági álláspontból itélve — kamarakerületünk legjelentéktelenebb községei közé tartozik és félreeső, a nagy közlekedési vonalaktól távoli helyen a közforgalom szempontjából sem igényelhet tekintetet; minthogy továbbá e vidéken 30 kilométernyi kerületben Borostyánkő, Dereoske, Léka, Felső-Eőr, Rohoncz, Felső-Lövő, Szent-Márton, Kőhalom, Felső-Pulya, Nagy-Barom, Szombathely, Vörösvár, Kőszeg, Sopron, Nyék, Kabold, Nagy-Czenk, Locsmánd, Német-Keresztur, Und, Harka, Csepreg és Város-Szalónak községeknek már ézidőszerint 88 országos és hetenként 9 hetivásár van egedélyezve, eszerint tehát az ittlakó, aránylag szegény lakosság szükségletéről eléggé gondoskodva van; minthogy végül a fölösleges marhaállomány és a kereskedelem számára tenyésztett lovak jó és könnyü értékesitése a kipróbált és régi időktől fogva hires és éppen ezért keresett és élénken látogatott soproni és felső-eőri országos és hetivásárokon sokkal biztosabban várható, mint egy félreeső kis falucska uj országos vásárain, ennélfogva a folyamodó község ezen érve sem fogadható el: az iroda azt javasolja: méltóztassék a tekintetes kamarának bekért véleményes jelentésében egész határozottsággal általában az országos vásárok szaporitása, különösen pedig Pörgölin község szóbanlévő kérelmének teljesitése ellen nyilatkozni. A kamara az iroda fönti nézeteit és az ezekre alapitott javaslatát magáévá tevén, Ő nagyméltóságához a mai ülésből ily értelemben szerkesztett véleményes jelentés terjesztendő fel.

— **Megyegyülés.** Vasvármegye köztörvényhatósági bizottsága február hó 5-én, hétfőn, közgyülést tart. E gyülésen a megyei pénztár-ellenőri állás is betöltve.

Különféle.

— **A keleti körutazás programmja.** A dr. Propper János akademiai igazgató által szervezett keleti körutazás iránti érdeklődés ugy a fővárosi művészi és képviselői körökben, mint a vidéki intelligentia körében oly élénk érdeklődésre talált, hogy az utiprogramm jelentékenyen megbővittetett a következőképen. A körutazás Budapesten veendi kezdetét, 1894. évi márczius 19-én indulnak még pedig különvonattal Pragerhof—Laibachon át Triesztbe Trieszt, Zara, Raguza, Cattaro, Korfusziget, Patrasson keresztül márczius 25-én érkezik a társaság a Lloyd hajózási társaság külön első osztályu gőzösén Athenbe, hol ünnepélyes fogadtatásban részesül e társaság a hatóság részéről. Márczius 28-án érnek el gőzhajón Konstantinápolyba hol a társaság 5 napig időzik, illetve kirándulást tesz az édes vizekhez, kisázsiába, stb. megtekinti Konstantinápoly érdekességeit, müemlékeit, Konstantinápolytól a Szuline kikötő érintésével Galaczig illetve Brailáig megy a társaság külön hajón s azontul vasuton folytatja utját Brassó—Kolozsváron át április 6-án. — Az utazásban résztvevő urak és hölgyek összes költségei beleértve a vasuti és hajószállitás dijait az összes elszállásolást a teljes élelmezést és ellátást, és kalauzolást: összesen 270 frtban állapittatott meg, amely összeg épen telét képezi: a nyereszkedésre illetve üzleti haszonra dolgozó vasuti jegyirodák árösszegének. Az élelmezés és elszállásolás ugy a hajón, mint a vasutakon rangkülönbség nélkül az első osztálynak megfelelőleg van biztositva. E kirándulásban résztvenni óhajtó urak és hölgyek tájékoztató programmot dr. Propper János kereskedelmi akademiai igazgatótól kaphatnak Nagyváradon.

— **A világ legnagyobb gyémántja,** az „Excelsior", a melyről azt hireszelték csak nem rég, hogy a német császár akarja megvenni, most az angol bankban van. A mult év juniusában lelték a Fokföld Jagerfontein nevü bányájában. Jorgrason kapitány, a ki reá bukkant, egy millió font sterlingre becsüli az értékét, tehát mintegy 12 millió forintra! Rendkivüli óvatossággal szállitották a roppant értékü kincset az „Antelope" hadihajó fedélzetére, mely Londonba vitte. Majdnem három hüvelyk hosszu és ugyanily széles, a sulya 971 karat és ritka szép fénye van. A közepe táján picziny fekete folt zavarja különben egészen tiszta átlátszóságát, de szakértők azt vélik, hogy ezt a szépséghibát is könnyü lesz a csiszolásnál eltüntetni. Az angol kormány állitólag félmillió fontot ajánlott a birtokosainak, a Breitmeyer és Bernheimer czégnek. A chicagói világkiállitás igazgatósága háromnegyed millióra ajánlkozott biztositani a drágakövet, hogy, miut a világ egyik legnagyobb csodáját, bemutathassa.

— **A tokaji bor hirének eredete.** A tokaji bort 1562-ig csak szük körben ismerték. Hirét akkor egyszerre VI. Pius pápának köszönheti. A tridenti zsinat alkalmával ugyanis a pápa asztalánál sok egyháznagy ebédelt. Köztük volt Draskovics György pécsi püspök is, a ki beszankodva hallgatta, mennyire magasztalják a Vezuv borát, melyet Lacrymae Christinek neveznek. A dolgot végre megsokalta és kijelente, hogy pinczéjében egy hordó bora van, mely sokkal jobb a Lacrymae Christinél. Hozatott is belőle néhány palaczkkal, és valamenyi olasz bibornok elismerte, hogy a magyar püspök nem tulzott, mikor borát dicsérte. A pápa is megizlelte és az első korty után oda fordul Drásko-vicshoz igy szólva:

— Hol terem ez a fölséges ital?

— Magyarországban, szent atyám! — felelé a kérdezett.

— És melyik vidékén e boldog országnak? — kérdé tovább a pápa. —

— Egy kis falu népe müveli e bort, a falu neve: Talya.

— Suumum Pontificem Talia vina decent! kiáltá elmésen VI. Pius. — (Ilyen bor, vagy pedig Tályabor, érdemes arra, hogy a pápa fogyaszsza.) Ez a szójáték megalapitotta a tokaji szőlőhegy hirnevét és a fölséges italt sok ideig *tályа-bor*-nak nevezték. Csak II. Rákóczy Ferencz idejében változott át ez az elnevezés *tokaji* borrá és ez elnevezés alatt hirdeti mai napig a magyar szőlőhegyek dicsőségét, mely azonban a filoxera miatt nagyon is a mult dicsősége kezd lenni.

— **Hideg lábak ellen** ismételve dicsérni hallottuk a Pain-Expeller elnevezés alatt általánosan ismert Tinct. Caps. comp. val való bedörzsölésekat; már az első bedörzsölés után kellemes melegség áll be. Meghülések ellen, melyeket nevezetesen oly időben mikor járványok pusztitanak, nem szabad elhanyagolni, ezek ellen biztos és gyors hatásuaknak bizonyultak a Pain-Expellerel való bedörzsölések. Épen igy fájdalomcsillapitó hatásuak csúznál és köszvénynél. A Pain-Expeller melyről itten szólunk a „Horgony" védjegygyel el van látva, a miért is ezen bedörzsölés bevásárlása alkalmával, a „Horgony" védjegyre ügyelendő és másféle üveg visszautasitandó. Ára igen olcsó, 40 kr., 70 kr. vagy 1 f. 20 kr. üvegenként.

Báli-selyemszöveteket méterenként **45 krtól 11 frt 65 krig**, valamint **fekete, fehér** és **szines** selyemszöveteket is méterenként **45 krtól 11 ft 65 krig** — sima, csikozott, koczkázott mintázott, damaszolt stb. minőségben (mintegy 200 különböző fajta és 2000 különböző szin s árnyalatban) **postabér és vámmentesen a privátmegrendelők lakására** szállit: ***Henneberg G.*** (cs. kir. udv. szállitó) ***selyemgyára Zürichben.*** Minták pósta fordulóval küldetnek. Svajczba czimzett levelekre 10 kros és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Piaczi-árak.

Buza	100 kilo	. .	7 frt.	—	krtól	7 frt.	20 kr-ig.
Roza	„	. .	6 „	—	„	6 „	30 „
Árpa	„	. .	6 „	40	„	7 „	20 „
Kukoricza	uj	. . .	5 „	30	„	5 „	40 „
Zab	„	. . .	6 „	50	„	6 „	80 „

— De hisz Vilmos is szeret téged, és tudod, hogy ő sem óhajt mást nőül venni, miut csakis téged s most már tisztában van köztetek minden, ő nyilatkozott, te „igen"-t mondtál, s mi lehetne most már az ok, mi egyesüléseket meggátolná?

— Mi? Mi? sok minden, akár a halál is.

— Borzasztó! Mit beszélsz az Istenért?! Ki gondolna most a halálra, most midőn csak örömre, boldogságra kell gondolnod, — — — ah, hagyd e sötét eszmét, jer, térjünk inkább haza, este van már ugyis.

— Igazad van O'gácskám! — szólt Emma fátyolozott tekintettel — én bobó vagyok, hogy téged ily dolgokkal búsitlak. Menjünk haza, setét van már. Nézd a pásztortüzek is kigyultak már, s a fürge népség hogy sütkérez körüle; egyik a tüzet éleszti, másik meg a kukoriczát piritja a tüzön, a harmadik meg krumplit rakosgat a hamvadó parázs közé (lihetőleg lopott zsákmány) a negyedik meg tujja a furulyáját!

— Az ám, mily idyllikus egy kép az! És mily bájolón hangzik az a fuvola ide, lásd édes Emmám, azok mily boldogok, mily kevés kell nekik ahhoz, hogy azzá legyenek. És mi meg az életet oly sötét szinben látjuk, valószinü, mert tán tulkövetelők vagyunk. Még mi is, — te is, én is — boldogok lehetünk, csak bizzunk a jövőben és — önmagunkban, s te meg főképp Vilmosodban!

— De ime, itthon vagyunk mindjárt — ah ni! mi az? Egy kocsi áll az udvaron, valaki érkezett, oly ismerős fogat; ni ni! ott jönnek — a papa meg a Vilmosod.

— Ah! csakugyan — szólt Emma édes zavarral. S a két nővér sietve ment az urak elé.

* * *

(Folytatása következik.)

Magyar királyi államvasutak.

MENETREND.

Érvényes 1893-ik évi október 1-töl.

Budapestre.

Szombathely	éjel	2.42	reggel	7.35	d. u.	12.44	este	10.53
Vép	„	2.58	„	7.48	„	12.56	„	10.06
Sárvár	„	3.28	„	8.12	„	1.22	„	11.31
O.-Asszonyfa	„	3.47	„	8.26	„	1.37	„	11.46
Kis-Czell	reggel	4.26	„	8.48	„	2.30	„	12.10
Győr	d. e.	10.34	„	10.34	„	5.02	„	2.35
Bpestre érk.	d. u.	1.25	d. u.	1.25	este	7.50	„	7.10

Budapestről.

Budapest	regg.	8.30	d. u.	2.05	este	9.30	d. u.	2.05
Győr	d. e.	11.35	„	5.07	„	2.09	„	5.55
Kis-Czell	d. u.	1.54	este	6.53	„	4.11	este	8.39
O.-Asszonyfa	„	2.14	„	7.12	„	4.32	„	9.07
Sárvár	„	2.26	„	7.24	„	4.45	„	9.24
Vép	„	2.52	„	7.47	reggel	5.12	„	9.56
Szombath. é.	„	3.04	„	7.58	„	5.25	„	10.12

Szombathelyről Grácz felé indul:

Szombathely	regg.	5.38	d. u.	3.12	este	8.05
Kis-Unyom	„	5.51	„	3.25	„	8.17
Egyházas-Rádocz	„	6.05	„	3.39	„	8.30
Körmend	„	6.19	„	3.52	„	8.42
Csákány	„	6.35	„	4.05	„	8.57
Rátót	„	6.45	„	4.15	„	9.06
Szent-Gothárd	„	7.09	„	4.39	„	9.28
Gyanafalva	„	7.33	„	4.50	„	9.44
Grázba érkezik	d. e.	10.25	este	7.34	„	—.—

Grácz felől Szombathelyre érkezik:

Grácz	délb.	—.—	regg.	8.10	este	6.21
Gyanafalva	reggel	5.46	„	10.56	„	9.10
Szt-Gothárd	„	6.03	„	11.11	„	9.25
Rátót	„	6.23	„	11.29	„	9.42
Csákány	„	6.34	„	11.39	„	9.51
Körmend	„	6.50	„	11.53	„	10.04
Egyházas-Rádocz	„	7.03	„	12.08	„	10.17
Kis-Unyom	„	7.16	„	12.22	„	10.29
Szombathelyre érkezik	„	7.28	„	12.36	„	10.41

Hirdetések.

Egy szép lakás

(magányos ház, 627. sz. a.) udvarral és kerttel, május 1-töl fogva kiadandó.

Bővebb felvilágositást ad

Horváth Sándorné

Kolostor-utcza 14. sz.
Sopronban.

Köszvény és csúzban szenvedőknek ezennel a legtágabb korokben

Horgony-Pain-Expeller

elnevezés alatt dicséröleg ismeretesse vált *Tinct. Capsici comp.* ajánlólag legyen emlékezetbe hozva. Ezen népszerü háziszer 25 óta, mint legmegbizhatóbb fájdalomcsillapitó bedörzsölés ismeretes és mindnyájak által, a kik használták igen kedveltetik, úgy hogy további különös ajánlásra nem szorul. Üvege 40 kr., 70 kr. vagy 1 f. 20 kinyi áron a legtöbb gyógyszertárban kapható. Azonban a „Horgony" védjegyre ügyelendő, mert csak a vörös horgonynyal ellátott üvegek valódiak. Ha a valódi Pain-Expeller helyben nem volna kapható, akkor forduljunk a gyártók gyógyszertárához: Richter gyógyszertára „az arany oroszlánhoz" Prágában vagy Török József gyógyszerészhez Budapesten.

A SCHICHT-féle

szabadalmazott szappan

egy uj, eddig még el nem ért mosóerővel biró és kiadós szappan; a mosásnál a ruhának a legszebb

fehér szint

adja: a legjobb mosószer

gyapju- és selyemszövetek,

a legmegbizhatóbb tisztitó és fertőtlenitő szer betegruha részére.

A SCHICHT-féle

szabadalmazott szappan

nem tartalmaz semmiféle, bármilyen nevü, a kezekre vagy ruhára nézve ártalmas vegyuléket, amiért alulirott czég kezességet vállal.

A SCHICHT féle

szabadalmazott szappan

csak akkor valódi, ha a csomagolási papiron „SCHICHT's PATENT SEIFE" tölirat, egy „hattyú" mint védjegy és a védjegyszámok 48.911 és 4507 lenyomatva vannak.

Kapható mind a nagyobb füszerkereskedésben.

Az eladási helyek felfogadók által tudhatók meg.

Georg Schicht, Aussig a. d. Elbe

Seifen-, Kerzen-, Palmkernöl- und Cocosnussöl Fabrik.

MEGHIVÁS

a köszegi takarékpénztárnak 1894. évi február hó 25-én d. e. 10 órakor saját helyiségében tartandó

rendes évi közgyülésére.

TÁRGYSOROZAT:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése, az 1893. évi üzletkimutatás és mérleg előterjesztése, a tiszta nyeremény felosztása és a felmentvény megadása feletti határozathozatal.

2. Az alapszabályok 3-ik §-nak kibővitése.

3. Igazgatósági elnöknek és alelnöknek, 8 igazgatósági tagnak, felügyelő-bizottsági 3 rendes és 2 póttagnak három évi és 1 igazgatósági tagnak 2 évi időtartamra való választása.

A közgyülésen azon részvényes bir szavazati joggal, a kinek részvénye 3 hónappal a közgyülés előtt a takarékpénztár részvénykönyvében nevére bejegyeztetett s aki részvényét a szelvényivvel együtt 8 nappal a közgyülés előtt a takarékpénztárnál letette.

Az üzletkimutatás és mérleg a közgyülést megelőzőleg 8 nappal az intézet helyiségében betekinthető.

Kelt Köszegen, 1894. január 15-én.

Az igazgatóság.

(Utánnyomás nem díjaztatik.)

MEGHIVÁS

a köszegi hegyforrás-szikvizgyár-részvénytársaság

VI. ÉVI RENDES KÖZGYÜLÉSÉRE,

mely 1894 évi február hó 18-án délután 3 órakor Köszegen a városház tanácstermében fog megtartatni.

A tanácskozás tárgyai:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése, az 1893. évi üzlet-kimutatás és mérleg előterjesztése, a nyeremény hová forditása, az igazgatóság és felügyelő bizottságnak adandó felmentés iránti határozathozatal.

2. 3 felügyelő-bizottsági rendes és 1 póttag 3 évi időtartamra való valasztása.

Jegyzet. A közgyülésen csak oly részvényes gyakorolhatja szavazati jogát, a kinek részvénye a közgyülést megelőzőleg legalább 3 hóval saját nevére áiratott és a közgyülés előtt 3 nappal a társaság pénztáránál szelvényivelvel együtt letetetett.

10 szavazatnál többet saját részéről, sem mint meghatalmazott, egy részvényes sem birhat.

Az üzlet-kimutatás és mérleg a közgyülést megelőzőleg 8 nappal a társaság pénztárnokánál betekinthető.

Az igazgatóság.

(Utánnyomat nem díjaztatik.)

Tokaji cognac.

Tiszta borkivonat.

Minőség utolérhetetlen.

Csak akkor valódi, ha **beégetett dugaszszal** és **TOKAJ város czimerével** van ellátva.

Kapható Kőszegen:

UNGER JÓZSEF és WAISBECKER EDE

füszerkereskedésében.

30 év óta udv. istallokban, valamint katonai és polgári nagyobb istallokban is, használatban; nagyobb erőfeszitések előtt és utan erősitésül; továbbá fiezamodások, rándulások, az inak merevsége s más ily alkalmaknál; képesiti a lovat kiválo teljesitményekre idomitással.

Kwizda-féle Restitutionsfluid

mosóviz lóvaknak. Egy palaczkkal 1 frt 40 kr. o. é.

Kapható Ausztr.-Magyarország gyógyszertáraiban és drogusstainál.

Főlerak: **KWIZDA FERENCZ JÁNOS**

osztrák cs. és k. és román kir. udv. szállitó ker. gyógysz. Korneuburgban. Bécs mellett

csak a fönnebbi védjegyre figyelni s a vételnél határozottan kifejezni:

Kwizda-féle Restitutionsfluid.

A Richter-féle *Tinct. Capsici comp.*

Horgony-Pain-Expeller

elnevezés alatt igen jó hirnévnek örvend.

Ezen fájdalomcsillapitó bedörzsölés valamennyi köszvény, csúz és tagszaggatásban szenvedő egyéneknek ez uton legyen ajánlólag emlékezetbe hozva. Ezen tinktura már 25 év óta, mint legmegbizhatóbb háziszer általánosan kedvelt és ennélfogva már további ajánlásra nem szorul.

Csekély ára, üvegenként 40 kr., 70 kr. vagy 1 frt. 20 kr. vagyontalanoknak is lehetővé teszi, ezen kitünő háziszernek beszerzését. Bevásárlás alkalmával a „Horgony" védjegyre ügyelendő, nehogy utánzatot adjanak, mert csak a vörös Horgonynyal ellátott üvegek valodiak. Ha a valódi Pain-Expeller helyben nem volna kapható, akkor forduljunk a gyártók gyógyszertárához: Richter gyógyszertára „az arany oroszlánhoz" Prágában vagy Török József gyógyszerészhez Budapesten.

Nyomatott Feigl Gyula könyvnyomdájában Köszegen.